

Ἡμερολόγιον

Ἀριθ. 31.

Ἐκδίδεται
ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΤΑΡΤΗ
8 Σεπτεμβρίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτησ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20

Διὰ τὰ Διημέσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΞΕΠΥΡΙΔΗΣ καὶ

Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

ΙΣΟΤΗΣ

Εἰς τῶν ἑπτὰ τῆς Ἑλλάδος σοφῶν ἐδογματίζεν ὅτι ἀρίστη πολιτεία εἶνε ἐκείνη, ὅπου ἡ προσβολὴ καὶ τοῦ ἐλαχίστου πολίτου θεωρεῖται προσβολὴ ὀλοκλήρου τῆς πολιτείας.

Εἶχεν ἄρα δίκαιον ὁ σοφὸς ἐκεῖνος τοιαῦτα δογματίζων;

Τὰ νεώτερα πολιτεύματα καὶ οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Δικαίου ἀσχολούμενοι ἀποκρίνονται καταφατικῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην.

Ὁ σοφὸς ἐκεῖνος παραδέχεται τὴν πολιτείαν ὡς ἐν σῶμα, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τὴν προσβολὴν καὶ τοῦ ἐλαχίστου τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Οἱ νεώτεροι πολιτειολόγοι, ἀνέγραψαν ἐν τοῖς νεωτέροις πολιτεύμασι τὴν ἰσότητα.

Ἡ ἰσότης καταργεῖ τὰ προνόμια καὶ τοὺς τίτλους, δὲν ἀναγνωρίζει ἀριστοκρατικούς οἴκους, ἀποδίδει ἐκάστῳ τὸ ἴσον, κατὰ τὴν ἀξίαν του, καὶ συνδέει τὸν ἄνθρωπον σφιγκτικῶς μετὰ τοῦ ὁμοίου του, ἀδελφόνων αὐτόν. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀδελφότης.

Τί λοιπὸν ἐνδοίει διὰ τοῦ ἄνω δόγματος ὁ τῆς Ἑλλάδος σοφὸς, εἰ μὴ τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ταύτη ἐπομένην ἀδελφότητα;

Ἡ κοινωνικὴ λοιπὸν ἰσότης ἐπὶ τοσοῦτου δύναται νὰ ὑφίσταται καὶ ὑπάρχει, ὅτ' ὅσον δὲν ταρασσεται ἡ ἀρμονία αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον εἶνε δύσκολον, ἡ κοινωνία, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν διαταραχθεῖσαν ἀρμονίαν, ἱκανοποιεῖ τὸ προσβληθέν αὐτῆς μέλος διὰ παραδειγματικῆς τιμωρίας τοῦ ἀδικήσαντος, τὸ ὁποῖον ἀποσπᾷ προσωρινῶς ἐκ τοῦ κόλπου τῆς

ἐπιβάλλουσα αὐτῷ ἀναλόγους τῷ ἀδικήματι ποινάς.

Τὸ ὄργανον δὲ, δι' οὗ ἡ κοινωνία τιμωρεῖ τὰ ἀδικήματα καὶ ἱκανοποιεῖ τὰ προσβληθέντα αὐτῆς μέλη, εἶνε ἡ Δικαιοσύνη.

Ἄλλ' ἡ Δικαιοσύνη τότε ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν αὐτῆς, ὅταν ἦνε ἀδέκαστος, ἀμερόληπτος καὶ αὐστηρά· τότε δὲν πολλαπλασιάζονται τὰ ἐγκλήματα· τότε οὐδεὶς εἰς αὐτοδικίαν καταφεύγει· τότε καὶ ἡ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πολιτεύματι ῥήτρα, ὅτι «πάντες εἶνε ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου» δύναται νὰ ἔχη ὑπόστασιν καὶ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα αἴσια.

Ὅταν ὁμως δὲν λειτουργῶσιν οἱ νόμοι ἐξίσου, ὅταν βλέπωμεν καταδίκους ἀδεῶς καὶ ἀνενοχλήτως περιφερομένους εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ κατενοχλοῦντας τοὺς φιλησυχούς πολίτας, τότε, καταργουμένης τῆς ἰσότητος, ἡ πολιτεία δὲν εἶνε πλέον ἡ ἀρίστη, ἀλλ' ἡ χειρίστη.

Ὅπου δὲ ὁ νόμος δὲν εἶνε τῶν ἀδικουμένων προστάτης, ἐκεῖ οἱ δεσμοὶ τῆς πολιτείας λύονται, οἱ πολῖται κακοδαιμόνιοι καὶ δυσπραγοῦν καὶ κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἐπέρχεται καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποσύνθεσις.

Ἰσότητα δὲ λέγοντες, δὲν ἐννοῦμεν νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πνεύματος, τῶν γνώσεων καὶ τῆς ἀρετῆς. «Τὸ ἀποδίδειν ἐκάστῳ τὸ ἴσον, κατὰ τὴν ἀξίαν του» ἰδοὺ ὁ ὀρισμὸς, τὸν ὁποῖον δίδομεν.

Κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦτον, οὔτε τὸ ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ πτωχοῦ εὐρισκόμενον πνεῦμα καὶ αἱ ἀρεταὶ δύναται νὰ παρορῶνται, οὔτε οἱ ἐν τοῖς μεγάροις καὶ τοῖς οἴκοις τῶν πλουσίων τυχόν βλάκες δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἄλλ' ὑπάρχει παρ' ἡμῖν σκιά ἰσότητος; Δυστυχῶς ὄχι.

Ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος, προνομιοῦχος τάξις ἔχει ἀναγνωρισθῆ, ἀποτελουμένη ἐκ πλείστων μωρῶν, ἀμαθῶν καὶ φυγοπόνων, εἰς ἣν κατὰ προτίμησιν δίδονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι, ἡ δὲ τῶν τεχνιτῶν, τῶν γεωργῶν, τῶν χειρωνακτῶν καὶ τῶν βιομηχανῶν τάξις εἶνε ἡ μᾶλλον ἀδικουμένη.

Ὁ μωρὸς ἐν παραδείγματι, διότι ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα διασήμου πατρὸς, ἢ νὰ ἐγεννήθῃ εἰς οἶκον πλούσιον, ἔχει πλεῖστα ἐπὶ τῆς πολιτείας δικαιώματα, ὁ δὲ εὐφυῆς καὶ ἐνάρετος τεχνίτης ἢ γεωργὸς δὲν δικαιούται οὐδὲ μέρος εἰς τὰ τῆς πολιτείας νὰ λαμβάνῃ.

Ἴδου πῶς ἐννοοῦν τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν οἱ τὰ τῆς πολιτείας ἐκάστοτε διέποντες. Ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ ἀρετὴ κύπτουν τὸν αὐχένα εἰς τὴν βλακίαν καὶ φαυλότητα, ὁ δὲ λαὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν τὸν σκελετὸν μόνον τοῦ φιλελευθέρου πολιτεύματος, ἀρέσκεται νὰ ὀνομάζῃται ἀπλῶς κυρίαρχος, ἀνευ κυριαρχίας! Εἶνε ἄξιος τῆς τύχης του.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διάφορα.

Ἐνα τηλεγράφημα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες λέξεις ἤλθε προχθὲς εἰς τὴν κυβέρνησιν. Τί ἔλεγε;

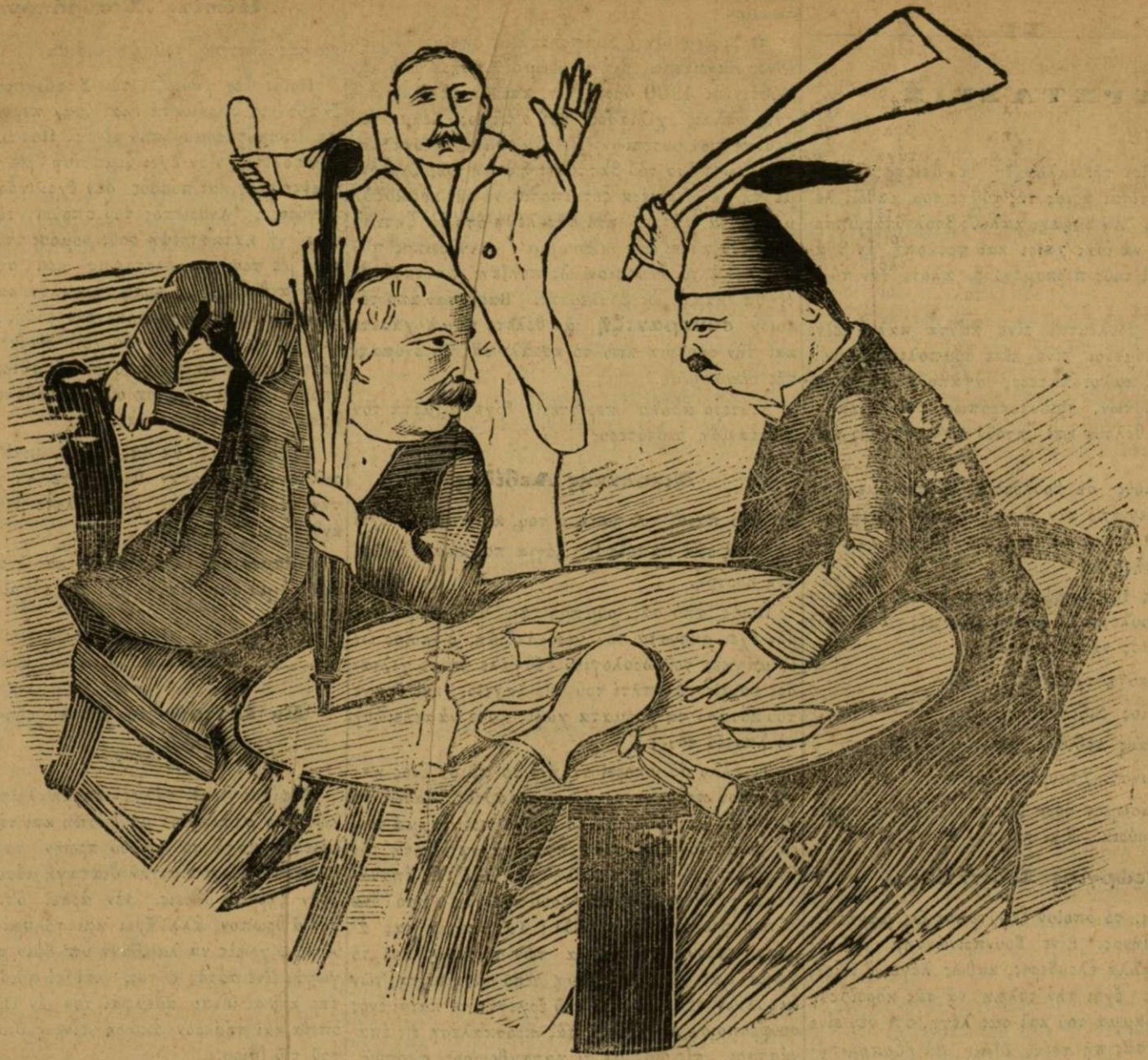
— Σάτυρες ἐτοιχοκολλήθησαν εἰς τοὺς δρόμους· χειρόγραφοι. Ἐδιαβάσατε κάμμιν;

— Λέγεται ὅτι ὁ βασιλεὺς θ' ἀναχωρήσῃ δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Κέρκυραν, χάριν ἀναψυχῆς.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀνεχώρησε εἰς τὴν Τρίπολι. Εἶνε διπλωματικὸ ταξίδι.

— Ἐτελείωσαν ἡ παραστάσεις τοῦ Φκλήρου. Καὶ τοῦ χρόνου.

Σαφέτ. — Σᾶς δίδεμαι ὅλα ὅσα δὲν λέγει ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου. Δέχεσθε;
 Βράϊλας. — Τί εἶπες; Πέρονω τὴν ὀμπρέλα μου καὶ φεύγω! Σικτήρ!
 Σαφέτ. — Ἄνανάκ σηκερὶμ γκιαοὺρ πεζεῶέν. Σικτήρ μπανᾶ.
 Σάβας πασαῶ. — Σταθῆτε, βρὲ ἀδέλφια νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ τὰ τελειώσωμεν;

εἰς Παρισίους διὰ τὸν λόγον τοῦ γνωρίζει. Ἐν τούτοις τὸν διαβεβαίω ὅτι ὡς τεχνίτης εἶνε ἕνα σωστὸ μηχανικὸ καὶ ὡς ἄνθρωπος σωστὸ αἰσθητὸν ἀγγεῖον. Τὰ ὀλίγα ταῦτα πιστεύω, φίλτατε Ἀριστοφάνη, ὅτι ἀρχοῦν νὰ τὸν σωφρονίσουν, ἀν ἔμωσ ἀποδειχθῆ τὸ ἐναντίον, πάλιν ἐδῶ εἴμεθα.

Περὶ τῶν θεατρικῶν μας θὰ σᾶς γράψω πολλὰς ἀσχημίας ἀργότερον, συνιστῶν ἀπὸ τὸρα ὀλίγην εὐσχημοσύνην εἰς μερικοὺς ἀνθυπασπιστάς.

ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Εὐφυνᾶ φίλη τοῦ ἀρειμανίου νέου Γεωργίου, σὲ χροσταίνει

ἔστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν κάτωθι νόστιμον ἐπιστολήν.

Μέλλω μοι.

Ὅταν εἶδες καὶ ἦλθον τὰ λαγωνικά, ἐμώροζες γιὰ δὲν ἐμώροζες; Τσιμουδιὰ δὲν ἔσγαλλες πλέον, σὰν δὲν εἶχαμεν τὸ τριχορφιάτικο φατὶ ὅπου μοῦ ἔστειλλες νὰ φέρης, τί ὠραῖον ποῦ θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἐπετύγχανον κριμωδία καλή,

Σὲ φιλῶ

Ἡ μέλλουσα

Σ. Α. Σὰν δὲν εἶγες τὸ τριχορφιάτικο φατ, κυρία Μέλλουσα θὰ εἶγες τὸ φελλῶ: Δὲν

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ κ. Μιχαλακέας ἐκόμισεν εἰς τὰς Καλέμας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, Πάτρας καὶ Σύρον ποικίλην γραφικὴν ἐκλεκτὴν εὐρωπαϊκὴν ὕλην καὶ πλείστα διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὅποια πωλεῖ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς. Ὁ κ. Μιχαλακέας διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν φιλόκαλλον αὐτοῦ αὐτοῦ ἐκλογὴν.